Fel de fel

Ce vor face cu „Văduvele negre?"

De curând s'a făcut în Camera Comunelor o interpelare pu'in obişnuită şi anume, s'a pus întrebarea: „Ce intenţionează guvernul să facă, în caz când păianjenii veninoşi cunoscuţi sub numele de „Văduvele negre", ţinuţi la grădina zoologică, ar evada în urma exploziei unei bombe, pe timp de război, periclitând astfel mai mult chiar decât bombardamentul aerian, viaţa londonezilor?"

Guvernul a răspuns că s'au luat toate precauţiunile spre a preveni o astfel de nenorocire. Pe de altă parte, cunoscătorii acestor primejdioase insecte, afirmă că după ce o bombă ar cădea în locul unde se găsesc ele, e foarte puţin probabil că s'ar mai găsi printre vii. Ceva mai mult, se pare că, dacă ar fi lăsate în libertate, ar suferi imediat din pricina climei oraşului Londra, care nu le priieşte şi ar muri înainte de a putea face vre-un rău.

Trebue să menţionăm apoi că aceste teribile „Văduve negre" nu sunt decât două şi că nu e primejdie ca progenitura să se înmulţească de oarece, în tuburile de sticlă unde au fost crescute la „Z00" ele s'au dedat singure la un război de exterminare, mâncându-se între ele.

In slujba regilor

D. Ioseph Vignier, care a avut cinstea, în lunga sa carieră, să servească pe numeroşi oaspeţi regali ai capitalei franceze, printre cari, regele Eduard al VII-lea şi regele George al V-lea, a avut acum şi pe aceea de a fi valetul particular al regelui George al VI-lea.

Numeroasele sale decoraţii dovedesc că toţi aceştia au fost mulţumiţi de serviciile sale.

Şiretenia şarpelui

Există o specie de şerpi care trăeşte în Statele-Unite şi care are particularitatea de a simula moartea.

Când un astfel de şarpe simte apropierea unui duşman îşi umflă puternic gâtul şi şueră tare. Deobicei această atitudine ameninţătoare sperie pe adversar, care se grăbeşte să fugă, dar dacă trucul nu-i reuşeşte, şarpele care, dealtminteri, e absolut inofensiv recurge la altă stratagemă: el se lasă moale de tot şi se preface mort.

In această stare se lasă chiar să fie luat în mână şi nu mai dă, nici un semn de viaţă. Din nefericire, cu oamenii nu-i prea serveşte la mare lucru această şiretenie, căci în orice caz viu nu mai iese din mâinile lor. Faţă de alţi duşmani însă, stratagema prinde de minune.

Milioane de bilete de tren

Biletele de tren, din care se întrebuinţează sute de milioane pe an, în Anglia sunt imprimate pe mari coli de carton şi sunt apoi tăiate cu ajutorul unor maşini speciale. Colile sunt mai întâi tăiate în fâşii, iar acestea sunt tăiate la rândul lor spre a forma biletul. O singură maşină taie aproximativ 100 milioane de bilete în fiecare an şi ele cântăresc vreo 120 de tone. Dacă ar fi puse cap la cap, s'ar putea întinde pe o distanţă de 4.000 de mile. In total, numărul „tiketelor" întrebuinţate anual în Anglia trece de 855 de milioane.

Cea mai recentă logodnică princiară

Prinţul Iranului e logodit cu prinţesa Fawzia, una din surorile regelui Faruk al Egiptului.

VASUL DISPĂRUT

Cu toată perfecţiunea tehnică a mijloacelor de semnalizare de care dispun azi vasele pe mare, se mai întâmplă ca un vapor să dispară fără urmă împreună cu echipagiul lui.

Astfel, vasul „Anglo-Australia", care a costat 100.000 de lire acum zece ani, când a fost costruit şi care dispunea de cele mai moderne aparate de siguranţă, precum şi de un echipaj de 38 de oameni, sub comanda unor ofiţeri încercaţi, a dispărut pur şi simplu în apropiere de insulele Azore. La vapoare mici care nu dispun de un post de radio aşa ceva nu pare de mirare, dar la un vas de mărimea „Anglo-Australiei" e aproape de necrezut ca să fi putut dispare fără măcar să fi dat acel S. O. S. atât de obişnuit pe mare. Şi totuş, explicaţia e cu putinţă: mai întâi fiindcă adesea la cele mai mari vase funcţiunea de radiofonist şi de prim-ofiţer e exersată de aceeaşi persoană şi e firesc ca în caz de primejdie locul acesta să fie mai curând la comandă decât la aparatul de radio. Şi adesea vasul se poate scufunda, înainte ca ofiţerul să se mai înapoieze în cabina radiofonică. Apoi, sunt unele nenorociri atât de fulgerătoare, ca: explozii, cutremure submarine, ciocniri, cu o epavă sau cu o mină plutitoare, încât nici nu mai rămâne timp să se mai lanseze apelul spre a chema în ajutor. Ceeace inseamnă că în mijlocul imensităţii oceanului, un vas oricât ar fi el de modern, de perfect şi de „gigantic" nu e în realitate decât o coajă de nucă, ce poate fi asvârlită şi sfărâmată într'o clipită.

Bordure de trotoare fosforescente

De un timp se văd şi la noi zugravi cari în loc să mânuiască tradiţionala bidinea, se servesc cu îndemânare de vaporizatoare electrice, cu care lucrul se face mult mai repede şi mai curat. Dar, n'am ajuns încă să vedem aceste vaporizatoare folosite spre a se vopsi cu o culoare fosforescentă bordura trotuarelor dela auto-strade...

Acest rafinament nu e încă necesar la noi, unde nici nu avem, deocamdată, drumuri exclusiv rezervate circulaţiei automobilelor.

Sfatul medicului

RĂUL DE MARE

E vremea când ispitesc drumurile lungi pe mări; dar o teamă opreşte avântul: teama răului de mare, suferinţă şi situaţie ridicolă. Să transformi o partidă de plăcere într'un calvar de vărsături este într'adevăr un motiv serios de gândire. Aceasta cu atât mai mult cu cât nu poţi dinainte şti dacă vei suferi sau nu de răul de mare!

Cititorii acestei rubrici au avut de mai multe ori prilejul să afle că în organismul nostru există un sistem nervos autonom, adică independent de voinţa noastră. Este acela care conduce bătăile inimei, mişcările stomacului, ale intenstinelor şi mai are multe alte rosturi însemnate.

El este format din doi nervi principali: simpaticul şi pneumogastricul şi mai are o vastă reţea care se răspândeşte până în cele mai intime alcătuiri ale organismului. Simpaticul şi pneumogastricul, au o acţiune contrară, iar perfecta funcţionare a organelor care stau sub dependenţa lor, rezultă tocmai din perfectul echilibru al forţelor acestor doi nervi antagonişti. Predominenţa unuia dintre nervi, atrage desechilibrul neurovegetativ, care stă la baza atâtor boale

Răul de mare nu este altceva de cât un asemenea desechilibru simpatic produs prin excitaţiile provocate de legănarea vasului pe apă. S'ar putea ca centrul echilibrului localizat în urechea internă să fie influenţat, iar acesta să influenţeze nucleul vecin al nervului pneumogastric.

Răul de mare este mai ales frecvent pe vasele puţin stabile, care au mai accentuată balansarea şi pe vreme rea (hulă, furtună).

Simptomele încep curând după îmbarcare cu căscături şi o stare de rău, care sporeşte mereu. Apare apoi durerea de cap şi ameţeală, sudorile reci şi în fine vărsătura foarte dureroasă mai ales când stomacul este gol. Vărsând, suferinţa nu se uşurează. Cazurile uşoare durează câteva ore şi în regulă generală, după câteva zile de suferinţă încetează. Sunt însă forme mai grave, când bolnavii nu se pot obişnui cu marea şi trebue să amintim de cazuri de avort provocate de răul de mare

Tratamentul preventiv al răului de mare ca şi cel curativ constă dintr'o injecţie cu atropină, medicament care are ca efect să paralizeze temporar nervul pneumogastric, acela care provoacă vărsăturile şi toată starea de rău. Ca preventiv mai există o seamă de produse comercializate, din care farmaciile porturilor sunt abundent aprovizionate. Toate au însă o acţiune asemănătoare atropinei, fie în picături, dragele sau buline.

Aceste comode preparate nu mai pot fi de niciun folos când criza s'a deslănţuit, fiindcă stomacul nu mai poate ţine nimic; atunci tot la injecţie trebue să se recurgă.

Deşi există marinari bătrâni care suferă de răul de mare, totuşi în general vorbind obişnuinţa călătoriilor pe apă duce la o micşorare până la desfiinţare a acestei suferinţe.

Dr. N. VĂTĂMANU

LUSTRUITORUL DE UNGHII

Se zice că micul havaian Keoki, Kepoo, pe care-l vedeţi aci în exerciţiul plăcutei sale meserii de lustruitor de unghii ar fi iniţiatorul acestei inovaţii, care a fost primită cu entuziasm de frumoasele vizitatoare ale plajelor americane.

15.000 cu automobilul prin Europa
ORGANIZAREA TURISMULUI IN ITALIA
VI

Postumia, Iulie

Graniţa dintre Jugoslavia şi Italia, în direcţia Ljubljanei, este la Postumia, care este punctul de frontieră din Italia, iar cel din Jugoslavia este la Planina. In ambele părţi posturile de graniţă sunt foarte îngrijite, construcţii curate şi primitoare, pentru ca prima impresie pe care şi-o face călătorul despre ţara pe care o vizitează, să fie cât mai plăcută. Trecând la Postumia, suntem îndreptaţi la reprezentanţa companiei Italiene Turistice, (CIT.), unde este în acelaş timp şi Automobil Clubul din Italia.

Este o construcţie nouă, cu un hall luxos, cu totul modern, cu un imens material de propagandă cu privire la Italia, din care ni se oferă mai mult decât putem lua cu noi. Sunt broşurele tipărite în diferite limbi, cu fotografii artistice foarte atrăgătoare, cari încântă şi amăgesc pe călător.

Un funcţionar care vorbeşte în afară de limba italiană franţuzeşte, nemţeşte şi sârbeşte dă publicului toate informaţiunile. Este foarte prevenitor şi e precis informat despre toate. Micul post dela Postumia este unul dintre acele nenumărate reprezentanţe ale Companiei Italiene Turistice (CIT.), care azi este una dintre cele mai puternice şi cele mai bine organizate companii turistice din întreaga lume. Nu este o exagerare ci călătorul atent, care studiază cu interes organizaţia turistică în diferitele ţări, nu poate să nu recunoască acest adevăr.

CIT, în felul cum este organizată azi, este o instituţiune nouă, de factură fascistă. De sigur, pentru Italia, unde numărul vizitatorilor este de sute şi sute de mii, şi unde turismul aduce sume imense în fiecare an, devenind unul dintre veniturile naţionale cele mai de seamă, organizarea lui cât mai desăvârşită era o chestiune de cea mai mare importanţă. Pentrucă trebue să se ştie că în Italia concepţia turismului este cu totul alta decât la noi. Până ce la noi el este considerat un lux şi încă nici-decum nu este privit ca o instituţiune care ar putea să asigure existenţa unor familii în Italia mii şi mii de familii trăesc pe urma vizitatorilor străini cari aduc banii lor în această ţară.

Statul fascist, care a organizat turismul din Italia, a pornit dela gândul că în ţara aceasta puţin fertilă, cu o populaţie foarte deasă, turismul trebue să devină un izvor tot mai important de venit naţional. Pentru a putea realiza acest gând, se impuneau două lucruri: de a crea o organizaţie cât mai desăvârşită care să ofere toate înlesnirile călătorilor străini şi de a crea o mentalitate de aşa fel în sânul poporului italian, care să încurajeze străduinţele statului pentru organizarea turismului.

In aproape fiecare ţară Compania Italiană Turistică are azi reprezentanţe, cari oferă vizitatorilor Italiei avantagii, cari nu sunt simple promisiuni ori amăgiri, ci înlesniri reale pe cari sfătuim pe ori-cine să le primească cu toată încrederea. Se dă posibilitate străinilor să obţină cecuri la diferite bănci, astfel că ei pot să ridice banii lor în Italia aproape în ori-care oraş voesc. Operaţia bancară este foarte ieftină şi sigură. Prezentându-te cu cecul la bancă în câteva momente vei primi contravaloarea lui în lire italiene. Al doilea avantaj pe care îl oferă ministerul presei şi propagandei din Italia, (căci CIT-ul aparţine acestuia, ca o direcţiune a turismului), este acela al aşa numitelor bonuri de hotel. Ele sunt destul de ieftine şi chiar acelea de categoria B sau C sunt satisfăcătoare, iar categoria A este de lux, nu vorbim de celelalte. Bonurile acestea sunt respectate de toate hotelurile din Italia, cari au aderat la CIT. Ele se găsesc în toate centrele mai importante din ţară şi posesorilor lor li se fac toate înlesnirile. Astfel, aceia cari călătoresc în Italia, mai ales dacă fac călătoria cu automobilul, trebue neapărat să aibă aceste bonuri, pe baza cărora beneficiază şi de o importantă reducere la preţul benzinei. Având aceste bonuri, se poate face o mare economie şi în acelaş timp călătoria este mult înlesnită. Călătorul nu trebue să se teamă că bonurile nu vor fi respectate. CIT s'a îngrijit ca ele să fie onorate şi cred că un călător străin, care are aceste locuri, poate este servit cu mai multă prevenire de cât un altul. In baza acestor bonuri călătorul străin poate avea în Italia casă şi masă bună pentru 3-400 lei pe zi, ceeace este o sumă destul de modestă, considerând că la staţiunile noastre balneare şi climaterice încă abia ar fi suficientă.

Pentru a putea controla şi îndruma turismul din toată ţara, în toate oraşelele, chiar şi cele mai mici, CIT are reprezentanţe, cărora călătorul străin li se poate adresa şi unde poate primi toate lămuririle. Trebue să notăm însă, că bonurile de hotel nu se pot primi decât peste frontierele Italiei, ori la punctele de graniţă. In costul lor sunt cuprinse taxele diferite cari se încasează dela străini şi serviciul, aşa că posesorul acestor bonuri nu mai are nevoie decât de bani pentru diferite cheltueli mărunte.

Prin organizarea atât de amănunţită şi de precisă a turismului, statul fascist a reuşit să sporească într'un mod surprinzător de mare numărul vizitatorilor străini, cari aduc sume tot mai mari în Italia. Dar pentru aceasta a fost necesar să se muncească foarte mult şi să se schimbe multe lucruri din cele ce au existat odinioară.

In Italia călătorul azi nicăiri nu este asaltat de cerşetori. La hoteluri şi restaurante personalul îşi încasează dreptul său, dar nicăiri nu ţi se cere bacşiş. Italianul, chiar şi cel mai umil, din generaţiile tinere mai ales, ţine la demnitatea sa. El îşi primeşte contravaloarea muncei sale, dar nu este milog, nici lacom de câştig. Ţara stâncoasă a Italiei asigură destul de greu existenţa populaţiei sale. Dar tocmai faptul că a trebuit să se muncească pentru existenţă, a făcut ca italianul să fie modest şi să nu fie exploatator. Vizitatorii străini sunt primiţi ca oaspeţi, cari trebue să mai revină în ţară şi să mai aducă şi pe alţii. Aceasta este schimbarea psihologică pe care a făcut-o fascismul, care face ca o călătorie în Italia să fie în adevăr o plăcere, şi să provoace admiraţia tuturor pentru poporul său muncitor, plin de mari însuşiri sufleteşti şi să uimească prin frumuseţile sale naturale şi monumentele sale incomparabile de artă.

Lungimea şoselelor de stat din Italia este de 20.661 km. Printre aceste şosele se găsesc vechile drumuri romane, ca Via Flaminia dela Roma la Ramini via Emilia, care traversează peninsula dela Milano spre Bologna şi multe altele.

In ultimul timp a început şi construcţia autostrăzilor, cari au fost executate de societăţi particulare. Până acum sunt 11 asemenea străzi, în lungime totală de cca 500 km., mai ales în Nordul Italiei, cărui i se dă o mare atenţiune, el fiind cea mai mare atracţie turistică a ţării din cauza frumuseţilor sale naturale. Cea mai lungă autostradă este aceea dela Milano la Torino, de 125 km. Autostrăzile acestea au o construcţie specială. Suprafaţa lor este acoperită cu un strat fin de pietriş, ca maşinile să nu derapeze chiar dacă se umezesc de ploaie, iar cauciucurile să nu se încălzească prea tare pe asfalt, când maşinile gonesc cu viteză de 100—150 km. prin căldura de vară. Ele sunt drepte şi chiar unde curbele sunt inevitabile ele permit o viteză cât de mare automobilelor. Nu se permite pe ele decât circulaţia autovehiculelor cari plătesc pentru trecere taxe variind între 5-20 lire şi este interesant că circulă pe aceste străzi multe autocamioane, probabil cari au interesul ca să transporte cu mare viteză diferite mărfuri, ca alimente expuse stricăciunii. De altminteri trebue să notăm că în Italia automobilismul este foarte desvoltat. Pe lângă miile de automobile mici, cu preferinţă marca Fiat, italiene, cari sunt foarte economice şi pe cât de mititele, atât de rapide, circulă imense autocamioane şi autobuze cu motoare Diesel, tot de fabricaţie italiană. Ele au remorci foarte mari. Autobuzele sunt tot atât de comode ca şi trenurile. Remorca este legată de maşina-motor cu un burduf ca vagoanele de tren între ele şi pot transporta vre-o sută de călători.

Pentru ca pe auto străzi circulaţia să se poate face în toată voia, ele ocolesc toate satele. Incrucişările cu căile ferate ori cu drumurile se fac cu ajutorul viaductelor, cari le trec ori pe dedesubtul, ori peste acestea, pentru ca circulaţia să fie cât mai sigură şi mai rapidă. Circulaţia se face foarte regulat, toată lumea ţine dreapta în mod reglementar şi pentru aceasta nu este nevoie de controlul jandarmilor.

Pe şosele nu întâlneşti decât maşini de fabricaţie italiană. Maşinile străine, în special cele americane, atât de frecvente la noi, nu se găsesc decât foarte rar şi aparţin străinilor. Dar despre aceasta vom mai vorbi cu altă ocaziune.

AUREL GOCIMAN.

—xX○●○Xx—

Adunarea generală a asociaţiei C.F.R. „Unirea"

— RAPORTUL MORAL ŞI MATERIAL —

Asociaţia profesională C. F. R. „Unirea" a ţinut adunare generală anuală, în localul şcoalei primare de băeţi nr. 28 din calea Griviţei 197.

Prezidează d. D. S. Dumitrescu.

Fiind a doua convocare, spune d-sa, ne vedem nevoiţi să ţinem adunarea în ziua în care este înmormântată M. S. Regina Maria.

Face elogiul ilustrei Regine şi îşi exprimă întregul devotament către M. S. Regele Carol II-lea.

In semn de pios omagiu, şedinţa se suspendă pentru 15 minute.

La redeschidere d. preşedinte se ocupă de acţiunea profesională a ceferiştilor şi arată cum a luat naştere în luna Martie, anul 1929, asociaţia „Unirea".

Aduce mulţumiri d-lui general Mihail Ionescu şi d-lui Ion Macovei cari au făcut numeroase îmbunătăţiri ceferiştilor.

Se ocupă de ceeace trebue să fie acţiunea de viitor, de reorganizarea Casei de credit C. F. R. şi de ridicarea stării economice a ceferiştilor.

D. *Marin Mihăescu*, secretar general, citeşte raportul cenzorilor, situaţia financiară şi bilanţul.

Adunarea generală dă consiliului descărcarea de gestiune.

D. *Damian*, casier general, face o expunere asupra greutăţilor materiale prin care trece asociaţia şi cere membrilor să-şi facă datoria. Face apel la filiale ca să verse regulat cotizaţiile.

D-na *Sidonia Teodorovici-Lugoj*, spune că asociaţia „Unirea" îşi va continua activitatea şi că, prin stăruinţă, numărul membrilor va spori.

Stimulaţi intestinul Dv. leneş şi vă veţi simţi mai tineri

Intestinul Dv. măsoară mai mult de 9 metri. Dacă el nu se goleşte complect, cel puţin odată pe zi, resturile alimentelor se acumulează, producând toxine şi acizi. Aceştia trec în sânge şi vă intoxică întreg organismul. Atunci vă simţiţi obosiţi, deprimaţi. Veţi suferi de dureri de cap, dureri de spate, de reumatism şi multe alte boli.

Nu încercaţi să remediaţi acest rău forţând intestinul cu purgative puternice, ci luaţi „mica doză" zilnică de săruri Kruschen, care încetul cu încetul va readuce intestinul Dv. la o funcţionare normală. Inainte de a fi luat prima jumătate de sticlă, veţi fi uimiţi de rezultate. Privirea va fi din nou vioale, tenul strălucitor, mersul sprintem — vă veţi simţi întineriţi, într'un cuvânt, vă veţi bucura de acea invidiată „sănătate Kruscheniană". Flaconul mare 95 lei — cel mic 60 lei.

5012

Inaugurarea unui monument al Regelui Albert I al Belgiei

Bruxelles, 24 (Rador). — Regele Leopold III, inconjurat de membrii Familiei Regale, a inaugurat azi monumentul ridicat în amintirea Regelui Albert I al Belgiei la Nieuport, în câmpia dela Ypres.

Monumentul a fost înălţat prin grija foştilor luptători în războiul mondial.

SERVICIUL MARITIM ROMÂN
ORGANIZEAZĂ
O EXCURSIE IN ADRIATICA
DELA 22 AUGUST LA 6 SEPTEMBRIE 1938
cu motonava „TRANSILVANIA"
(cel mai luxos şi rapid vas în Mediterana)
CU ESCALE LA
ISTAMBUL-PIREU-CORFU - CATARO - DUBROVNIC - SPLIT - VENEŢIA
ANCONA-BARI-BRINDISI-ISTAMBUL-CONSTANŢA
care reprezintă cele mai frumoase localităţi de pe Marea Adriatică.
La bord diferite distracţiuni.
Nava este prevăzută cu cele mai moderne instalaţii de ventilaţie şi aer condiţionat, frigorifer, apă caldă şi rece în cabine, telefoane automate în cabine, pentru convorbiri la bord.
INFORMAŢII şi INSCRIERI la Direcţia S. M. R., Bucureşti Bd. Take Ionescu, 1—3, Agenţiile S. M. R. Constanţa, Brăila, Galaţi. — cum şi la principalele birouri de voiaj şi turism din ţară şi străinătate. 15088

CARMEN-SYLVA — BAILE MOVILA
Se aduce la cunoştinţa vitegiaturiştilor, amatori de a veni în această staţiune balneo-climatică, că la 1 August, schimbându-se seria lunii Iulie, SE GASESC DIN NOU CAMERE LIBERE.
D-lor se pot adresa, dar din vreme, direct în staţiune, Oficiului Local de Cură şi turism, care stă la dispoziţie pentru orice lămuriri.
PREŞEDINTELE OFICIULUI LOCAL DE CURA ŞI TURISM CARMEN-SYLVA, Colonel, (ss), C. HERJEU 15090

Băile minerale cu sulf şi acid carbonic
Vaţa de Jos
Vindecă de sute de ani cu rezultate incomparabile reumatismul, sciatica, emoroizi şi diferite boli femeieşti
Cele mai eftine băi din Transilvania
Reducere pe C. F. R. Pensiune: locuinţă, 3 mese la zi de persoană Lei 140—160. Distracţiuni: dans, tenis, bazin liber cu apă termală, excursiuni. Supraveghere medicală. Trenurile opresc la parcul băilor. Informaţiuni: Direcţiunea Băilor Vaţa de jos şi Bucureşti, Lipscani 72 (Tapitextila). 8322

ANCHETELE NOASTRE

Activitatea culturală la Mihăileni

21 Iulie

Dacă sub raportul strict edilitar, oraşul Mihăileni a suferit în trecut şi are multe lipsuri şi azi fără să vedem posibilităţi imediate de completare a acestora, — sub raportul activităţii culturale a fost totdeauna în fruntea tuturor oraşelor din judeţ, ba putem spune că în fruntea multor oraşe ale ţării. Nu vorbim de activitatea zilnică a şcoalelor primare din localitate ori a fostei şcoli comerciale care deşi i-se simţea absoluta nevoie, din lipsă de local propriu, din lipsă de corp didactic s'a desfiinţat mai anii trecuţi. Vom vorbi de societăţile culturale ale oraşului şi activitatea lor, precum şi de activitatea aleasă ce o depun cele două instituţii ale tineretului — nou create — străjeria şi premilităria.

D-na CLEOPATRA NIŢU
comandanta stolului de fete Mihăileni

Prima societate de cultură şi îndemn la muncă care s'a înjghebat în acest oraş, a fost societatea culturală „Zorile" care era de fapt o filială a societăţii culturale „Zorile" din Bucureşti. Fondatorii ei au fost d. D. N. Puiu directorul orfelinatului din localitate depe acea vreme şi elevii din cursul superior de liceu, din acea vreme, azi avocaţi, ingineri, profesori etc. Activitatea de scurtă durată a acestei mici înjghebări de muncă culturală s'a manifestat prin câteva şezători în oraş şi la sate, s'a înfiinţat o bibliotecă de 200 volume şi s'a editat o mică revistă cu denumirea societăţii, sub direcţia d-lui D. N. Puiu, un talentat scriitor.

Viaţa scurtă a acestei societăţi, 1923—1926, a fost înlocuită prin fondarea a două noui societăţi culturale, create cam la aceiaş dată: „Tinerimea" întemeiată în luna August 1926 şi „Gh. Asachi" întemeiată în luna Octombrie 1926.

De atunci şi până azi, aceste două societăţi se întrec în organizarea de şezători şi serbări culturale, ori prin diferite alte manifestări, cari, toate tind la desmorţirea şi înfrumuseţarea vieţii culturale locale. Astfel, societatea culturală „Tinerimea", pe lângă cele aproape o sută de şezători şi serbări culturale în oraş şi în lumea satelor învecinate toate cu scop instructiv şi educativ, a fondat o bibliotecă de peste 2000 volume, care se află instalată în localul şcoalei de băeţi din Mihăileni şi care, săptămânal e cercetată de tineretul numeros al şcoalelor secundare. Societatea a mai editat pe vremuri şi o revistă literară cu numele de „Moldova Literară", revistă care era un organ de încercare a tineretului cu vocaţie către vers şi proză. Astăzi, această societate ţinteşte la ridicarea unui ateneu cultural în localitate.

Cealaltă societate culturală „Gh. Asachi" numără şi ea peste 60 şezători şi serbări cu caracter cultural din care, majoritatea lor date în satele vecine. Preşedinte de onoare al acestei societăţi de propagandă culturală, e d. C. N. Iancu directorul şcoalei normale din Şendriceni, unul din cei mai vrednici şi cu vază cetăţeni ai judeţului. Societatea „Gh. Asachi" are şi ea o bibliotecă de peste o mie volume, şi-a sfinţit un steag a. cum 11 ani în urmă, ocazie ce a prilejuit una din cele mai frumoase manifestări culturale ce a văzut oraşul Mihăileni. Societatea a mai contribuit cu suma de 2000 lei la ridicarea unui bust al scriitorului Al. Vlahuţă ce se va ridica la şcoala normală din Şendriceni şi în anul 1935 a ridicat în faţa bisericii catedrale din oraş un monument eroilor căzuţi pe câmpul de luptă, monument care costă 22 mii lei.

Din această succintă expunere se poate vedea clar că, oraşul nostru a avut în ultimii 15 ani o viaţă culturală insuflefită.

Tineretul şi-a dat mâna şi cu puteri unite, a înlocuit cinematograful, teatrul, operele, ateneele ori alte instituţii de cultură ale oraşelor mari. Piese mari şi grele de teatru s'au jucat de membrii acestor societăţi pe scena oraşului nostru din autori mari ca: I. L. Caragiale, M. Sorbul, B. Şt. Delavrancea, V. I. Popa, B. Luca etc.

Pentru însufleţirea cu care au pornit la muncă acum 15 ani şi mai ales perseverenţa cu care au activat pe tărâm cultural, se cuvine să citâm numele cu titlul ce-l au azi în societate, al tuturor membrilor fondatori ai acestor două societăţi culturale: Soc. cult. „Tinerimea": D. Constantinescu avocat, M. Constantinescu avocat, C. Moruzi inv. pensionar, Fil. Rusu învăţător, Dragoş Rusu doctor în drept la Paris, Viorica Rusu licenţiată, Matilda Grigoriu avocată, D. Puiu învăţător, Ilie Mihalache inv., I. Iuca avocat, etc. etc. La societatea „Gh. Asachi": I. Berijan inginer, N. Niţu învăţător, Arcadie Cristescu inginer, Arit. Hasgan profesor, N. Cucu ofiter, Cl. Niţu învăţătoare, Maria Gh. Alexa inv., Mihai Scripcă inv., Maria Solinschi licenţiată, Corina Cristescu licenţiată (decedată), V. Solinschi inginer, N. Dumbravă portărel, C. Andreescu, M. Dron funcţionar, etc.

Astăzi, elanul acesta tineresc de altădată, e înlocuit în parte prin activitatea ce se desfăşoară de străjerii şi premilitarii acestui oraş. Şezători bine organizate, coruri frumoase pe 2-3 voci, exerciţii de gimnastică, jocuri naţionale şi altfel de producţiuni ca teatru şi poezii fac obiectul de admiraţie la multe serbări date de acest tineret.

Stolul şcoalei de fete din acest oraş de sub conducerea d-lui înv. V. Temneanu activează intens şi fac ca tineretul şcolar să-şi îndrepte încă depe acum paşii pe căi sănătoase în o adevărată iubire faţă de Ţară şi Rege.

Premilitarii ţin regulat şedinţe de instrucţie şi educaţie, au steag sfinţit şi gornişti proprii, în curând îşi vor organiza un stadion model de gimnastică, activează intens la munca de folos obştesc şi sunt apţi ca şi mâine chiar, să fie vrednici ostaşi ai ţării. D. lt. rez. N. Niţu, com. subcentrului, depune toată munca pentru toate acestea. Cu conştiinţa împăcată faţă de trecut, tineretul acestui oraş poate spune că şi-a făcut cu prisosinţă datoria.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

Dr. H. MARTIN
Boalele sufleteşti (Psihonevroze)
NEVROZA SEXUALA
PSICHO-FIZIOTERAPIE
Consult. 8-11. 2-7. Telef. 40539
B-DUL ELISABETA 3 A.

BOLI
VENERICE
Tratament dela 9—12 şi 2—7
Dr. TULIU BLANC
BULEVARDUL CAROL No. 58
spre Statua Rosetti

BOLILE DE FEMEI
Dr. VIRGILIU MONDA
MAMOŞ
Consult şi tratamente 2—6
Str. Batiştei No. 1
(colţ cu B-dul Brătianu) 60

Dr. FELICIAN ELIAS
VENERICE
SEXUALE
Consult. 11-2 şi 5-9 seara.
STRADA ACADEMIEI 1 bis
alături de Hotel Esplanade
fost Bristol. Telefon 3.87.44.

CABINET MEDICAL
fondat în 1906
Pasagiul Român 9—Bucureşti
(lângă Teatrul Naţional)
BOLI DE PIELE şi VENERICE
Dr. I. CERNA — Medic Primar
Consultaţiuni 11—1 şi 6—8½
Telefon 3.20.55

Ziarist din Constanţa trimis în judecată pentru alarmism

Constanţa, 24 Iulie

In ziarul „Curentul" a apărut acum câteva zile o ştire trimisă de corespondentul de aci, I. N. Duployen, prin care se arăta că un lepros, evadat dela Tichileşti, şi-ar fi făcut apariţia pe străzile oraşului şi că ar fi fugărit mai mulţi vilegiaturişti.

Autorităţile locale, sesizându-se de această ştire, au întreprins cercetări, stabilind că faptul este cu totul neadevărat. In urma celor stabilite, ziaristul Duployen a fost trimis în judecată pentru contravenţie la legea alarmismului.

—xX○●○Xx—

Bibliografii

— In editura „Vremea", colecţia „Humoriştii străini", a apărut *Manual pentru leneşi*, schiţe hunistice de Arcadie Avercenco, foarte frumos şi atent traduse din rusește, de R. Donici. Exemplarul lei 15.

Pentru Domnii LIBRARI
Aprovizionaţi-vă pentru sezonul şcolar cu mărfurile necesare din:
Depozitele de en-gros ale
Librăriei Universul S. A.
Caete, maculatoare, creioane, tocuri, peniţe, penale, cerneală, gume, echere, teuri.
Tăbliţe de piatră şi condee, şi tot ce necesită unei librării bine asortate.
Cereţi cataloagele noastre înainte de întocmirea comenzilor d-voastră.